

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca Sędzia Sądu Rejonowego Agata Gronkiewicz

Protokolant sekretarz Kinga Kamińska-Niedziela

po rozpoznaniu w dniu 05.05.2016 roku w Starogardzie Gd.

sprawy z powództwa Z. B.

przeciwko małoletniej E. B. zastępowanej przez matkę A. Ć.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego i pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. Ustala, że obowiązek alimentacyjny powoda Z. B. wobec małoletniej pozwanej E. B. zasądzony wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) wygasł z dniem (...) roku.

II. Odrzuca pozew o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego Z. B. wobec małoletniej pozwanej E. B. zasądzony wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) obejmujący okres od dnia (...) do (...).

III. Oddala powództwa w pozostałym zakresie.

IV. Kosztami opłaty sądowej obciąża powoda i uznaje je za uiszczone oraz odstępuje od obciążania powoda Z. B. kosztami procesu w pozostałym zakresie.

V. Kosztami sądowymi, od uiszczenia których strona pozwana była zwolniona z ustawy obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Z. B. wniósł pozew przeciwko mał. E. B. zastępowanej przez matkę A. Ć. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia (...) r. wydanego w sprawie (...) w części dotyczącej alimentów za okres od dnia (...). (k. 112), a nadto wniósł on o pozbawienie wykonalności wszystkich "prawomocnych i nieprawomocnych postanowień" Komornika Sądowego prowadzącego przeciwko niemu egzekucję w przedmiocie kosztów postępowania egzekucyjnego (...). (k. 127). W uzasadnieniu powód podnosił, że od 2012 r. sprawuje wraz z matką dziecka opiekę naprzemienną nad córką, zatem każdy z rodziców pokrywa koszty utrzymania dziecka w czasie jak ono przebywa u tego rodzica, zatem brak jest podstaw by uiszczał on alimenty na rzecz córki do rąk matki, tym bardziej, że jego sytuacja materialna jest bardzo trudna.

Wyrokiem tut. Sądu z dnia (...) r. oddalono powództwo Z. B. w całości (k. 55), w uzasadnieniu wskazano, że powód nie wykazał, by zachodziła którakolwiek z przesłanek z art. 840 § 1 kpc, uzasadniająca pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

Na skutek apelacji powoda, Sąd Okręgowy w G. (...) wyrokiem z dnia (...) r. wydanym w sprawie (...) uchylił zaskarżony wyrok w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S. (...) W uzasadnieniu orzeczenia Sąd odwoławczy wskazał, że zarówno o sentencji wyroku, jak i w jego uzasadnieniu Sąd I instancji wadliwie

określił stronę pozwaną jako A. Ć., podczas gdy prawidłowo winna to być małaletnia E. B., reprezentowana przez matkę. Tym samym uznać należało, że Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, na skutek wniosku powoda zabezpieczenie z dnia 24.02.2015 r. (k. 126-127), Sąd Rejonowy, postanowieniem z dnia (...)r. zabezpieczył jego roszczenie poprzez zawieszenie postępowania prowadzonego przez Komornika Sądowego - J. B.(...) (k. 177-179).

W ostatecznie sformułowanym stanowisku powód wnosil o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w S. (...)z dnia (...)w sprawie (...)za okres od (...), ewentualnie powód wniósł o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny wobec mał. E. B., wynikający z ww. wyroku wygasł z dniem (...) r. (k. 194 i k. 235).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Małaletnia E. B. urodziła się w dniu (...) ze związku pozamałżeńskiego A. F. (obecnie Ć.) i Z. B..

Rodzice małaletniej pozwanej planowali ślub, lecz ostatecznie rozstali się.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...)z dnia (...)r. wydanym w sprawie (...) zasądono od Z. B.na rzecz mał. E. B.alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie, płatne do rąk matki dziecka, do dnia 15-tego każdego miesiąca , z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Kolejno, postanowieniem z dnia (...) r. wydanym w sprawie (...)Sąd Rejonowy w S. (...)uregulował kontakty Z. B.z córką w ten sposób, że małaletnia przebywa przez jeden tydzień w miejscu zamieszkania ojca i przez jeden tydzień u matki, naprzemiennie. Dziecko, od (...)r. faktycznie przebywa równą ilość czasu z matką i z ojcem.

Dowód: akta(...)akta(...) tut. Sądu

Pozwem z dnia 13.06.2011 r. Z. B.wniósł o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego wobec córki, poczynając od dnia (...)r. Nadto, w tym samym postępowaniu Z. B.wniósł o zasądzenie alimentów od A. Ć.na rzecz małaletniej córki, płatnych do rąk ojca w kwocie po 500 zł miesięcznie. W uzasadnieniu powoływał się na fakt, iż od (...) r. sprawuje wraz z matką pieczę naprzemienną nad córką i ponosi koszty utrzymania dziecka w czasie połowy miesiąca gdy córka jest pod jego pieczę, zatem uiszczając alimenty ponosi "podwójny" koszt utrzymania dziecka.

Wyrokiem z dnia (...)r. Sąd Rejonowy w S. (...)w sprawie (...)oddalił powództwo o wygaśnięcie alimentów oraz o alimenty od matki dziecka. Na skutek apelacji Z. B., Sąd Okręgowy w G. (...), wyrokiem z dnia (...)r. w sprawie (...) utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

W 2013 r. małaletnia E. B. miała 7 lat, mieszkała pół miesiąca z ojcem i pół z matką. Ponożony w tych okresach miesięczny koszt jej utrzymania wydatkowany przez matkę i ojca wynosił po ok. 500 zł.

Z. B. w 2013 r. mieszkał ze swoją matką i zarabiał ok. 1.600 zł miesięcznie. Spłacał kredyt hipoteczny ratą rzędu 400 zł miesięcznie. Z. B. prowadził wówczas wspólne gospodarstwo domowe ze swoją matką, dokładając się jej kwotą 350 zł na zakup żywności oraz kwotą ok. 150 zł na opłaty.

A. Ć. w 2012 r. wyszła za mąż, nie pracowała, pozostawała na utrzymaniu męża, który zarabiał ok. 3.000 zł netto. Mieszkała z córką i mężem w jego mieszkaniu, za które opłaty wynosiły ok. 640 zł miesięcznie. A. Ć. była w ciąży.

Dowód: akta (...)Sądu Rejonowego w S. (...)

E. B. ma aktualnie 10 lat, jest uczennicą IV klasy szkoły podstawowej. Małaletnia od 2010 r. przebywa jeden tydzień u matki i jeden tydzień u ojca, naprzemiennie.

W czasie pobytu u matki to ona pokrywa koszt utrzymania małaletniej w postaci wyżywienia - 150-200 zł, zakupu ubrań -100 zł, środków higieny 50 zł, co daje kwotę rzędu 300-350 zł miesięcznie.

Z kolei w czasie jak małaletnia przebywa u ojca, to on ponosi analogiczny koszt utrzymania dziecka. Powód wydatkuje na córkę w czasie jej pobytu w jego miejscu zamieszkania kwotę rzędu 300-400 zł, w tym na wyżywienie - 150 zł, środki czystości - 100 zł, telefon komórkowy- 7 zł, lekarstwa - 40 zł, ubrania - 36 zł, zakupy długookresowe takie jak rower, rolki, łyżwy - 10 zł (rozliczone w skali 2 lat), inne wydatki długookresowe (zakup pościeli, łóżka) - 22 zł, a dodatkowo 50 zł z racji uczęszczania do szkoły muzycznej (wypożyczenie instrumentu i rada rodziców).

Rodzice małaletniej nie są w stanie porozumieć się w żadnej kwestii dotyczącej córki. Wszystkie większe wydatki związane z dzieckiem dokonują niezależnie od siebie, bez konsultacji, co skutkuje tym, że dublują niektóre zakupy i małaletnia posiada np. dwie kurtki zimowe, dwa plecaki do szkoły itp., gdyż zakupów tych dokonuje zarówno matki, jak i ojciec.

W 2014 r. przed rozpoczęciem roku szkolnego powód zakupił dla córki książki, a w 2015 r. uczyniła to matka małaletniej pozwanej.

Z. B.ma obecnie 37 lat, z zawodu jest (...). Od września 2013 r. prowadzi on działalność gospodarczą, która przynosi mu bardzo małe zyski, a w niektórych miesiącach w powód nie osiąga żadnego dochodu. Powód nadal mieszka ze swoją matką, która otrzymuje emeryturę w kwocie 1.000 zł, w S.Gd. w domu własnościowym, który wymaga remontu. Koszty utrzymania domu to: podatek od nieruchomości - 400 zł rocznie, prąd 230 zł co dwa miesiące, woda - 60 zł miesięcznie gaz zimą -200 zł a latem 50-60 zł, zakup opału na sezon zimowy - 3.500 zł. Powód spłaca kredyt hipoteczny, którego rata miesięczna wynosi 300-350 zł oraz liczne kredyty konsumenckie.

Powód pozostaje w silnym konflikcie z matką małaletniej pozwanej.

Dowód: zestawienie kosztów k. 130-133, faktury, paragony k. 136-141, zeznania świadka T. B. k. 195, zeznania Z. B. k. 112-113 i k. 236-237 i k. 264, informacja z Caritasu k. 220, faktury i paragony k. 221-234,

A. Ć. w lipcu 2012 r. wyszła za mąż za I. Ć.. Koszt wesela wyniósł ok. 10.000 zł.

W dniu 22.05.2013 r. A. Ć. urodziła M. Ć.. W okresie do końca czerwca 2014 r. A. Ć. przebywała na urlopie macierzyńskim w czasie którego nie otrzymywała żadnych świadczeń, gdyż przed zajściem w ciążę nie pracowała. W lipcu 2014 r. A. Ć. powróciła do pracy. A. Ć. aktualnie pracuje i zarabia ok. 1.300- 1.400 zł netto, a jej mąż ok. 2.500- 3.000 zł netto.

A. Ć. mieszka obecnie wraz z mężem, córką M. i z E. (w czasie gdy małaletnia jest przy matce) w S. Gd., w mieszkaniu męża. Koszt mieszkania to czynsz: 600-700 zł miesięcznie, media - 200 zł miesięcznie, dodatkowe koszty to m.in. koszt zakupu paliwa - 300 zł, telefon komórkowy - 200 zł,

Koszt utrzymania małaletniej M. to kwota rzędu 360 zł miesięcznie (wyżywienie, pieluchy, ubrania, zabawki).

W maju 2014 r. A. Ć. wraz z mężem zakupiła samochód osobowy V. (...) rocznik 1998 - za cenę 4.900 zł. Z kolei w styczniu 2015 r. I. Ć. zakupił drugi samochód marki R. (...) rocznik 2004 za cenę 6.000 zł.

W maju 2015 r. matka urządziła mał. E. przyjęcie komunijne które kosztowało ok. 2.000 zł. Małaletnia miała potem także drugie przyjęcie komunijne urządzone w domu powoda. Zarówno matka, jak i ojciec niezależnie od siebie, kupili małaletniej na tą okazję alby.

Dowód: zeznania A. Ć. k. 113 i k. 237-238, zaświadczenie o zarobkach k. 111, zestawienie wydatków k. 116-117, paragony k. 118-121, rozliczenie podatkowe k. 192-192v, umowa kupna samochodu k. 193, 214,

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. (...)J. B.od kwietnia 2013 r. prowadzi egzekucję przeciwko Z. B.na podstawie wyroku tut. Sądu z dnia (...)r. wydanym w sprawie (...)w przedmiocie alimentów pod sygn. akt: (...)z tytułu alimentów zaległych od (...) r. W toku egzekucji uiszczone na rzecz matki wierzycielki należności zaliczone były na

poczet alimentów za okres od września do grudnia 2011 r. oraz częściowo za styczeń 2012 r. Dalsze świadczenia nie zostały wyegzekwowane.

Dowód: akta Komornika Sądowego (...) w tym pismo Komornika z dnia 05.11.2015 r. .

Urzędy pracy dysponowały ofertami pracy zarówno dla powoda, jak i dla A. Ć. z wynagrodzeniami od 1.750 zł do 3.000 zł brutto miesięcznie.

Dowód: informacje z Urzędów Pracy k. 173, 174, 175, 176, 212, 215, 216, 218,

Przy ustalaniu stanu faktycznego niniejszej sprawy Sąd oparł się na dokumentach urzędowych w postaci orzeczeń Sądów znajdujących się w aktach sprawy oraz akt (...), (...)i (...)oraz akt Komornika (...), gdyż zostały one wydane przez organy do tego powołane, w przepisanej formie (art. 244 kpc).

Sąd oparł się także na dokumentach prywatnych w postaci przedłożonych faktur, paragonów, umowach kupna pojazdów, za świadczeń o zarobkach, gdyż ich autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności.

Sąd oparł się także na zeznaniach świadka T. B., gdyż osoba ta zeznawała w sposób spontaniczny, szczerzy, a jej zeznania były co do zasady spójne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie tj. wynikało z nich, że rodzice niezależnie od siebie i bez żadnego porozumienia dokonują zakupów dla małoletniej oraz, że sytuacja finansowa powoda jest zła.

Wreszcie, Sąd uznał za wiarygodne zeznania stron w takim zakresie w jakim ich relacje były zgodne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Strony zgodnie podawały, że pozostają w konflikcie, nie uzgadniają żadnych wydatków na potrzeby wspólnego dziecka. Nadto, strony wzajemnie nie kwestionowały opisywanych przez siebie wydatków na dziecko oraz swojej sytuacji materialnej. Nadto, Sąd uznał za wiarygodne zeznania A.

Ć. w których podała ona, że zakończyła urlop macierzyński po urodzeniu drugiej córki w lipcu 2014 r., gdyż zeznań tych nie kwestionował powód, a nadto były one zgodne z zaświadczeniem od jej pracodawcy (k. 111).

Sąd oddalił wnioski dowodowe zgłoszone przez powoda w postaci dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia stopy życiowej powoda i matki małoletniej pozwanej oraz wizji lokalnej, albowiem przeprowadzenie tych dowodów nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Przechodząc do oceny zasadności zgłoszonego przez powoda roszczenia wskazać trzeba, że częściowo zasługiwało ono na uwzględnienie, przy czym ocenione ono zostało jako powództwo o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego na podstawie art. 138 krio.

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że w praktyce sądów rodzinnych niezwykle problematycznym zagadnieniem jest wzajemna korelacja przepisów art.138 krio i art. 840 kpc oraz przyjęcie właściwej podstawy prawnej, gdy powód w taki sposób formułuje pozew, iż trudno jest ustalić czy zmierza on do obniżenia alimentów, czy też do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Judykatura stoi na stanowisku, że powództwa te nie są konkurencyjne. Przyjmuje się, że żądanie zmiany wysokości rat alimentacyjnych może być oparte jedynie na podstawie art. 138 krio - co prowadzi do ingerencji w sam obowiązek alimentacyjny, natomiast w trybie art. 840 kpc można jedynie przeciwdziałać egzekucji, nie ingerując jednak w sam stosunek materialnoprawny. Wybór właściwej drogi należy do powoda, zależnie od okoliczności faktycznych sprawy. Wskazuje się jednak również, że w przypadkach wątpliwych to rolą sądu jest ustalenie rzeczywistych zamiarów powoda, skoro spoczywa na nim obowiązek stosowania właściwego prawa materialnego.

Dodać wypada, że powództwo o zmianę orzeczenia lub umowy określającej wysokość alimentów, znajdujące podstawę prawną w treści art. 138 krio znajduje zastosowanie wtedy, gdy dłużnik powołuje się na zmianę stosunków, polegającą na obniżeniu jego możliwości zarobkowych i majątkowych lub zmniejszeniu się potrzeb uprawnionego do alimentów

i żąda materialnoprawnej zmiany swego zobowiązania. Z kolei powództwo opozycyjne, zawierające żądanie o pozbawienie wykonalności alimentacyjnego tytułu wykonawczego, oparte o art. 840 k.p.c., jest zasadne, gdy dłużnik, powołując się na wygaśnięcie zobowiązania lub niemożność jego egzekwowania, dąży do przeciwdziałania egzekucji alimentów. Cele i podstawy tych powództw są odmiennie. Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego zaprezentowanym m.in. w wyroku z dnia 07.01.1998 r. w sprawie III CKN 576/97 (Lex nr 50643) - zmiana orzeczenia lub umowy o obowiązku alimentacyjnym może nastąpić w drodze powództwa z art. 138 krio, które wyłącza powództwo opozycyjne z art. 840 kpc. [...] Należy podkreślić, że przedmiotem powództwa przeciwegzekucyjnego z art. 840 kpc nie jest zmiana lecz pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Przepis ten wymienia trzy podstawy powództwa opozycyjnego. Orzeczenie wydane w wyniku powództwa opozycyjnego nie narusza prawomocności wyroku w przeciwieństwie do wyroku w sprawie o zmianę zakresu obowiązku alimentacyjnego, który niweczy prawomocne ustalenie co do wysokości alimentów bądź czasu trwania obowiązku alimentacyjnego. Dlatego zmiana obowiązku alimentacyjnego może nastąpić w drodze powództwa wywiedzionego z przepisu art. 138 krio, będącego przepisem szczególnym (lex specialis). Przy czym o rodzaju powództwa decyduje jego rzeczywista treść, a nie sformułowane żądanie. Między powództwami bowiem z art. 840 kpc i z art. 138 krio zachodzi tak zasadnicza różnica co do podstaw, celów i skutków, że powództwo z art. 138 krio wyłącza powództwo z art. 840 kpc. Powództwo opozycyjne nie prowadzi do naruszenia prawomocności orzeczenia ani do zmiany prawa podmiotowego i opiera się na zdarzeniach powstałych po uprawomocnieniu się orzeczenia. Tymczasem powództwo z art. 138 krio zmierza do usunięcia prawomocności ustaleń w zakresie wysokości świadczeń lub czasu ich trwania oraz do nowego uregulowania zakresu obowiązku dłużnika z uwagi na zmianę stosunków z powodu przyczyn wskazanych w art. 133-135 krio (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1972 r., III CRN 446/71, LEX nr 1371).

Odnosząc powyższe rozważania do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, zdaniem Sądu roszczenie zgłoszone przez powoda rozpatrywać należało w kontekście przepisu art. 138 krio. Wskazać bowiem trzeba, że powód powoływał się na fakt, iż od listopada 2010 r. sprawuje on opiekę naprzemienną nad córką przez pół miesiąca, która w tym czasie jest na jego utrzymaniu. W tych dniach powód ponosi koszty wyżywienia, zakupu ubrań, leków dla dziecka, a nadto opłaca jej zajęcia w szkole muzycznej, dokonuje wszystkich niezbędnych zakupów. Wobec powyższego, zdaniem Sądu Z. B. powoływał się na okoliczności uzasadniające zmianę materialnoprawnej zmiany swego zobowiązania wobec córki, niweczając wcześniejsze prawomocne ustalenie co do czasu trwania obowiązku alimentacyjnego. Zatem, podstawą prawną zgłoszonego przez niego roszczenia winien być przepis art. 138 krio, a nie art. 840 kpc. Analogiczne stanowisko zajął Sąd Okręgowy w G. (...)w ustnych motywach wyroku z dnia (...)r. wydanego w niniejszej sprawie (vide: nagranie z k. 93 od min. 23:25 do 24:50), gdzie zajęto jednoznaczne stanowisko, iż argumenty na które powołyuje się powód w przedmiotowej sprawie stanowią podstawę do zmiany obowiązku alimentacyjnego na podstawie art. 138 krio, a nie rozpoznawania sprawy w trybie art. 840 kpc.

Na marginesie jedynie wskazać można, że zgodnie z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego - nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy w trybie art. 138 krio okoliczność, że powód nadał swemu żądaniu formę powództwa opozycyjnego z art. 840 kpc, gdyż rzeczą sądu jest zastosowanie do żądania pozwu - w związku z jego uzasadnieniem - właściwych przepisów prawa, ze względu na odmienny charakter obu powództw sądy nie bacząc na sformułowane żądania powinny wyjaśniać rzeczywistą jego treść i podejmowane czynności procesowe dostosować do właściwego rodzaju powództwa (z art. 138 krio albo z art. 840 kpc). (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 1999 r., II CZ 108/99, LEX nr 38565, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, LEX nr 3342)

Zaznaczenia także wymaga fakt, iż powód, w ostatecznie sformułowanym stanowisku wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego z dniem (...)r., ewentualnie z ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wynikającego z wyroku tut. Sądu wydanego w sprawie (...) z tym samym dniem.

Przechodząc zatem do oceny roszczenia z art. 138 krio wskazać należy, że zasługiwało ono na uwzględnienie, lecz jedynie w części.

Materialnoprawną podstawą powództwa o obniżenie (wygaśnięcie) alimentów jest art. 138 krow zw. z art. 135 § 1 krow, z którego wynika, że można domagać się zmiany wysokości alimentów w razie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do alimentacji. Należy podkreślić, że treść cytowanych przepisów wskazuje na zmiany mające miejsce wyłącznie po dacie uprzedniego skonkretyzowania zakresu obowiązku alimentacyjnego. Nie każda jednak zmiana stosunków uzasadnia ingerencję w wysokość alimentów, ale tylko taka, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., sygn. akt III CZP 91/86).

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wykazał, iż od ostatniej sprawy o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wniesionej w 2011 r., a zakończonej w 2013 roku - do dnia orzekania w niniejszym postępowaniu nastąpiła na tyle istotna zmiana stosunków, która uzasadniała uwzględnienie roszczenia.

Wyjaśnić należy, że sam fakt sprawowania opieki naprzemiennie przez rodziców sam w sobie nie stanowi niejako automatycznej podstawy do ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego ojca w stosunku do córki. Potwierdzeniem tej argumentacji zdaje się być poprzednie orzeczenie wydane w sprawie o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wszczętej w 2011 r., kiedy to żądania Z. B. zostały prawomocnie oddalone. Zauważyć bowiem trzeba, że opieka naprzemienna może (ale nie musi) stanowić podstawy do ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego. Jednakże zdaniem sądu, w aktualnie ustalonym stanie faktycznym, w przedmiotowej sprawie istniały podstawy do ustalenia, że obowiązek alimentacyjny od powoda na rzecz córki wygasł z dniem (...) r. Wskazać bowiem trzeba, że niespornym jest, że małaletnia pozwana przebywa równą ilość czasu z matką i z ojcem. W tych okresach każde z rodziców sprawuje bezpośrednią, codzienną opiekę nad małaletnią córką. Zatem, w sytuacji stron niniejszego postępowania na każdym z rodziców przez dwa tygodnie w miesiącu spoczywa ciężar codziennej opieki i troski nad dzieckiem, przygotowywania mu posiłków, prania ubrań, wspólnych zabaw, odrabiania lekcji itp. Zatem, w ocenie Sądu każde z rodziców w ww. okresach, przez swoje osobiste starania również spełniają swój obowiązek alimentacyjny wobec dziecka. Sam przepis art. 135 § 2 krow stanowi bowiem, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, może polegać także w całości lub części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Nadto, w okresach kiedy dziecko przebywa u matki i u ojca każde z rodziców ponosi koszty utrzymania mał. E., które zarówno po stronie matki, jak i ojca, są zbliżone (wynoszą ok. 350-400 zł w skali miesiąca). Dodatkowo, istotnym jest, że rodzice małaletniej nie współpracują ze sobą, nie uzgadniają żadnych "większych" wydatków na córkę, kupują dla niej konkretne przedmioty oddzielnie, niejednokrotnie dublując zakupy na skutek czego dziecko posiada przykładowo dwie kurtki zimowe, dwa plecaki, na komunię otrzymało dwie alby (od matki i od ojca). Nie sposób zatem w ustalonym stanie faktycznym wskazać jednego z rodziców który poza bieżącymi codziennymi wydatkami ponosiłby koszty zakupów takich jak odzież zgodna z porą roku, wyprawka, koszty leczenia. Wówczas bowiem można by przyjąć, że alimenty mogłyby zostać utrzymane w tym celu, by tylko matka dziecka dokonywała "większych" zakupów dla córki. Tymczasem w ustalonym stanie faktycznym każde z rodziców tego rodzaju zakupów dokonuje, z uwagi na istniejące pomiędzy nimi relacje i konflikt.

Kolejno, istotnym jest, że możliwości zarobkowe obojga rodziców małaletniej pozwanej zrównały się. A. Ć. od lipca 2014 r. wróciła do pracy po zakończeniu urlopu macierzyńskiego, po urodzeniu drugiego dziecka. Zgodnie z informacjami z urzędów pracy posiada ona możliwości zarobkowe na kwotę od 1.750 zł do 3.000 zł. Analogiczne możliwości posiada powód. Co prawda A. Ć. posiada jeszcze drugie dziecko, lecz zauważyć trzeba, że ojciec dziecka posiada stosunkowo wysokie zarobki (3.000 zł netto), a koszt utrzymania młodszego z dziecka wynosi jedynie 350 zł w skali miesiąca. Nadto, sytuacja materialna A. Ć. jest stabilna, posiada ona wraz z mężem stałe dochody rzędu 4.500 zł, nie jest obciążona żadnymi kredytami, mogła pozwolić sobie na urządzenie przyjęcia komunijnego dla E. w restauracji. Powód z kolei osiąga nieregularne dochody, lecz posiada możliwości zarobkowe na poziomie 1.750 zł do 3.000 zł brutto, zatem jest on w stanie utrzymać siebie i córkę, tym bardziej, że nie posiada innych małaletnich dzieci na utrzymaniu.

Skoro więc ojciec dziecka utrzymuje córkę przez dwa tygodnie w miesiącu oraz ponosi wszystkie jej koszty utrzymania takie jak wyżywienie, zakup środków higieny, leczenie, szkoła muzyczna, zakup odzieży, zakup mebli itp. a możliwości zarobkowe obojga rodziców są równe, zasadnym było ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ojca wynikający z wyroku wydanego w dniu (...)r. wygasł z dniem (...) r. Wyjaśnić trzeba, że w tym dniu A. Ć.zakończyła urlop macierzyński (w czasie którego nie osiągała żadnych dochodów i nie mogła podjąć pracy z uwagi na opiekę nad dzieckiem) i wróciła do pracy. Tym samym, z tym dniem mogła ona osiągać dochody na poziomie podobnym do możliwości zarobkowych powoda. Trudno bowiem wymagać od A. C.by szybciej podejmowała zatrudnienie w sytuacji, gdy nie zakończyła przysługującego jej urlopu macierzyńskiego, tym bardziej, który każda kobieta ma prawo go w pełni wykorzystać. Wobec powyższego, Sąd uwzględnił powództwo w części na podstawie art. 138 krio i orzekł jak w pkt I wyroku.

Z uwagi na fakt, iż takie samo powództwo o takie samo roszczenie stanowiło już przedmiot postępowania sądowego w sprawie (...), w której to sprawie powód domagał się wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego za okres od (...)r., a sprawa ta została prawomocnie rozstrzygnięta, Sąd działając na podstawie art. 199 §1 pkt 2 kpc odrzucił pozew w zakresie zgłoszonego żądania za okres od (...) do dnia (...)r. tj. do dnia wydania orzeczenia w sprawie przez Sąd Okręgowy w G. (...). Zauważyć trzeba, że z pisemnych motywów rozstrzygnięcia Sądu Odwoławczego w sprawie (...)wynika jednoznacznie, iż Sąd Okręgowy, wydając w dniu 03.09.2013r. rozstrzygnięcie badał sytuację stron do tego dnia (vide: uzasadnienie k. 119-120 akt (...)), zatem powoda rzeczy osądzonej istnieje za okres od (...)r. do (...) r. w tym zakresie powództwo podlegało odrzuceniu.

Sąd oddalił powództwo o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego w pozostałym zakresie (od (...)r. do (...) r.), o czym orzekł w pkt III wyroku, albowiem w tym okresie, jak wskazano wcześniej, możliwości majątkowe obojga rodziców nie pozostawały na takim samym poziomie. A. Ć.pozostawała na bezpłatnym urlopie macierzyńskim, nie mogła w tym okresie osiągać żadnych dochodów, gdyż zajmowała się nowonarodzonym dzieckiem.

Nadto, w pkt. III wyroku Sąd oddalił także drugie powództwo Z. B.tj. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci "wszystkich prawomocnych i nieprawomocnych" postanowień Komornika Sądowego prowadzącego przeciwko niemu egzekucję w przedmiocie kosztów postępowania egzekucyjnego (...). (k. 127).

Zdaniem sądu powyższe żądanie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż zgodnie z treścią przepisu art. 840 § 1 kpc: dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;
- 3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Zgodnie z treścią przepisu art. 776 kpc- tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Zauważyć jednak trzeba, że analiza wydanych w toku egzekucji postanowień Komornika w przedmiocie kosztów w sprawie (...)prowadzi do wniosku, że nie stanowią one z pewnością tytułów wykonawczych, których można pozbawić wykonalności w trybie art. 840 kpc. Na wszystkie wydane do tej pory w toku egzekucji postanowienia komornika (o wszczęciu egzekucji, zajęciu rachunku bankowego, wynagrodzenia) służyły skargi na jego czynności, o czym

każdorazowo powód był pouczany. Natomiast postanowienie Komornika Sądowego w przedmiocie kosztów egzekucji, o którym mowa w art. 49 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29.08.1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2015 r. poz. 790), które po uprawomocnieniu się podlega wykonaniu w drodze egzekucji bez zaopatrywania w klauzulę wykonalności nie zostało do tej pory wydane w toku egzekucji prowadzonej przeciwko Z. B., gdyż tego rodzaju orzeczenie Komornik wydaje po zakończeniu egzekucji. Wobec powyższego, żądanie zgłoszone przez powoda w tym zakresie podlegało oddaleniu na podstawie cytowanych wyżej przepisów.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 102 kpc i odstąpił od obciążania Z. B. kosztami postępowania w zakresie w jakim przegrał on spór

(ponad uiszczoną opłatę od pozwu), z uwagi na jego trudną sytuację materialną, uwzględniając także fakt, iż strona pozwana o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego jest zwolniona od kosztów sądowych w całości, zatem kosztami procesu w części w jakiej pozwana przegrała sprawę obciążono Skarb Państwa.